

μα πολυτελέστατον. Οι χρονογράφοι Πολωνοί καὶ Σάξωνες, ἀφιερούσιν ὄλοκληρα κεφάλαια εἰς περιγραφὴν τοῦ πρωτοτύπου τούτου γεύματος, ὅπου παρέθηκαν ὄλοκληροις ἔψητοις Κύπριοι εἰς μεγάλους κώθωνας, ὅπου τὰ περισσεύματα τοῦ γεύματος ἐσώρευσε συμμέτρως ὁ γενικὸς ἀρχιτέκτων τοῦ Βασιλείου, καὶ τοὺς πλακοῦντας κατέκοπτον διὰ τοῦ πελέκεως ξυλουργοῖς. Ή πολυτέλεια τῶν πινακίων ἡτον ἔκτακτος, διότι ἔλτος τῶν συνήθων, ἐγλυπτησαν καὶ 30,000 ἐκ ζύλου, καὶ ἔκαπτον τούτων ἔφερε τὸ ἔτος, τὴν ἡμερομηνίαν τῆς τελετῆς, καὶ ἀνάγλυφον τι παριστάνον ὑπόθεσίν τινα τῆς ἐποχῆς. Ἀμα τὸ γεῦμα ἐτελείωσεν, ὁ στρατὸς παρετάχθη ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ ποταμοῦ, καὶ κατὰ τὴν διαταγὴν τῶν ἀξιωματικῶν, τὰ 30,000 ζύλινα πινάκια, ἐξίζημησαν συγχρόνως εἰς τὴν Ἑλλαν, διὰ νὰ φέρωσι τὴν εἰδῆσιν τῆς μεγαλοδωρίας τοῦ Βασιλέως Αὐγούστου εἰς ὅλας τὰς ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ ἀρδευομένας καὶ ὑπὸ τοῦ ὀκεανοῦ ὥρευομένας ἀκτάς. Αὐτὸς τὸ ἀλλόκοτον μέσον τῆς δημοσιότητος ἐπέτυχε, διότι σήμερον ἔτι αἱ τὰς ὅχθας τῆς Ἑλλῆς κατοικοῦσαι οἰκογένειαι διατηροῦσι καὶ δεικνύουσι τὰ ζύλινα πινάκια, φέροντα τὴν χρονολογίαν τῆς 26 Ιουνίου 1730.

— Δακτύλιος. Ἀναγινώσκεται ἐν τίνι Γερμανικῷ ἡμερολογίῳ τὸ ἀκόλουθον ἀνέκδοτον περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς τύχης τοῦ Σχρεουζέρου, ἀνύψωθέντος ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσίας εἰς τὸν θαυμὸν τοῦ στρατηγοῦ.

Εἰς τὴν μάχην τῆς Πράγης, ὅπου ὁ στρατηγὸς Δασούν ἤνάγκασε τὸν Βασιλέα νὰ διαλύσῃ τὴν πολιορκίαν, ὁ Βασιλεὺς ὑποχωρῶν, εἶχε τὴν ἀριτερὸν πτέρυγα του στρατοῦ του εἰς ἀτάξιαν, καὶ ἐδραμεν ἔφιππος, διὰ νὰ θεραπεύσῃ αὐτὴν. Ὁ ἵππος του ἐπεσε παρὰ τινι πληγωμένῳ στρατιώτῃ, ὅπτις ἴδων τὸν Βασιλέα, λέγει πρὸς αὐτὸν. Μεγαλειότατε, ἐὰν δὲν θέστη δύο ἢ τρία πυροβόλα ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ λοφίσκου, καὶ μίαν ἐνεδραν πρὸς τὸ ἐπάνω μέρος, ἢ πτέρυξ σας ἀπωλέσθη. Ο στρατιώτης, ὅμιλῶν οὗτω, ἐδακτυλοδείκτει τὰ μέρη, τὰ ὅποια ἔλεγε, καὶ εἰς τὰ ὅποια δὲν Βασιλεὺς δὲν εἶχε προσέξει. Παρατηρήσας δὲ τότε τὰ μέρη ταῦτα, καὶ τηρήσας ἐπὶ μικρὸν σιωπὴν, ἔξεβαλε τοῦ δακτύλου του δακτύλιον μικρᾶς ἀξίας, καὶ ἀνεχείρισεν αὐτὸν εἰς τὸν στρατιώτην, λέγων· Εἴην ιαθῆς, φέρε μοι σὺ ὁ ἔδιος τὸν δακτύλιον αὐτὸν. Τὸν ἀφῆκε δὲν εἴθις καὶ ἐδώκε διαταγὰς κατὰ τὴν γνώμην τοῦ στρατιώτου, ἡτις ἐσωσε τῷ ὄντι τὴν πτέρυγα. Μετὰ μῆνα διατηρήσας αὐτὸν τὸν δακτύλιον, ἀπῆλθε νὰ εῦρῃ τὸν Βασιλέα, καὶ ἐπαρουσίασε πρὸς αὐτὸν τὸν δακτύλιον. Ὁ Βασιλεὺς τῷ ἐδώκε δίπλωμα λοχαγοῦ. Ὁ νέος ἀξιωματικὸς προσερθῆτη πόσον καλῶς εἰς τὴν μάχην τοῦ Ρόσσαχ, ὅπτε προύβιβάσθη Ταγματάρχης, καὶ κατόπιν Ἀντισυνταγματάρχης. Εἰς τὴν ὑπόθεσιν δὲ τῆς Δρέσδης, ὁ Βασιλεὺς ταλαντεύμενος περὶ τοῦ πρακτέου, ἐπεμψεν ἔνα τὸν μηνύστη νὰ ἐλθῃ. Ὁ Βασιλεὺς ἐξήγησε τὴν γνώμην του, τίκολούθησεν αὐτὴν καὶ ἐπέτυχε. Ἡ γνώμη δὲ αὕτη προήγαγεν αὐτὸν εἰς θαυμὸν γενικοῦ στρατηγοῦ.

— Ἀρθρωποθυσία τῷ κατοίκων τῆς Νοτίας Αμερικῆς. Οι Γάλαι ρίπτουσι τὰ παιδία των, δταν τοὺς ἐνοχλῶσιν εἰς τροφὴν τῶν θηρίων. Οι Μαδεγάσσαι φονεύουσιν ἀνιλεῶς ὅλα τὰ ζέφη, δταν γενιῶνται μὲ σωτικόν τι ἐλάττωμα. Αἱ γυναῖκες τῶν Μα-

μελούκων (τῶν πάλαι ποτὲ Κυριαρχῶν τῆς Αἰγύπτου), ἔκβάλλουσιν ἀσυνειδήτως τὴν γονιμότητά των διὰ νὰ γείνωσι στεῖραι. Εἰς πολλὰ Μαύρων έστιν, ως εἰς Δαχουρένην, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Βασιλέως φονεύουσιν αἱ γυναῖκες τὰ παιδία ἀδιακόπιας, ἔως οὐ ἀναβῆ νέος Βασιλεὺς εἰς τὸν θρόνον. Ἡ Ἀμυμοκονία, δι’ οὓς κτίζεται τὸ μαυσωλεῖον ἀποθανόντος παρ’ αὐτοῖς Βασιλέως, πλάττεται μὲ ἀνθρώπων αἵμα, καὶ τερατώδης μαῦρος Βασιλεὺς εἰς τὴν Γουινέαν κατοικεῖ παλάτιον, οὐ η αὐλὴ εἶναι ἐσρωμένη μὲ ἀνθρώπινα κρανία, καὶ οἱ τοῖχοι στολισμένοι μὲ ἀνθρώπινα κόκκαλα. Οἱ Πορτογάλλοι εὑρῆκαν εἰς τὸ δρόπεδιον τῆς Σχικόβας ἀνθρώπινα κρέατα εἰς τὰ κρεωπαλεῖα, καὶ τεθρυμμένους δούλους εἰς τὰ μακελλεῖα, διὰ νὰ στραγγίσται καὶ νὰ πωληθῶσι. Τοὺς δὲ προσφερομένους ὡς θύματα τῆς ἀγρίας δεισιδαιμονίας των, τοὺς Βασανίζουσι καθ’ ὅλους τοὺς ἐπινοιοτοὺς τρόπους τῆς ἀσπλαγχνίας. Ὁ Βασιλεὺς τῶν Λάγρος στέλλει ἐνίστε οὐπόλον καὶ μετεμφωμένον ὑπηρέτην, ὅστις τρέχει εἰς τοὺς δρόμους, καὶ ἀδιαφόρως φονεύει πάντα ὃν τινα εὕρῃ ἐμπρός του. Τὸ αὐτὸν συμβαίνει καὶ εἰς Βενίν, Κουμασσίν καὶ πολλοὺς ἄλλους τόπους. Εἰς τοὺς Λάγρος μετὰ τὴν ἔστιν ἰσημερίαν καίουσι ζωντανὴν παρθένον, διὰ νὰ λάβωσιν εἰς τὴν χώραν των τὴν εὐλογίαν τῆς ὄμηροφόρου Θεᾶς. Τοιαῦτα ἔδεινται ἀπαντῶνται εἰς πυλλάς μαύρων πολιτείας. Χιλιάδες μαύρων σφάζονται εἰς τοὺς τάφους τῶν Βασιλέων των, καὶ πολλαὶ γναῖκες θυσιάζονται πλησίον τῶν νεκρῶν λειψάνων των. Ο ἡγεμὼν τῆς Φαντέας ὑποφέρει νὰ τῷ κοπῆ δάριερὸς θραχίων, ὅταν ἀναλαμβάνῃ τὴν Κυβέρνησιν. Χήρα Όττεντάτου, ἐάν ὑπανδρευθῇ δεύτερον, χρεωστεῖ πρῶτον ν΄ ἀφήσῃ νὰ κοπῇ εἰς δάκτυλος τῆς χειρός της.

Ἐρδέματα τοῦ τελευταίου συρμοῦ τῷ Παρισίω.
Απρίλιος 1848.